

Bátor fiatalok

Ifjú ejtőernyősök ugrógyakorlata a szegedi repülőtéren

Üvölt a repülőmotor, a karcsú gépmadár mind magasabban tör a végtelen légtengerben. Az utasfülkében feszült várakozás, míg végül elérkezik a pillanat, felhangzik a parancs: ugrásra felkészülni, indulás! Fojtó légörvény csap az arcokba a megnyitott ajtón át, de itt valóban nincs visszakozz! Az ejtőernyősök egymásután hagyják el a gépet: célba ugranak.

Felkészültség, fegyelmeztség

Lent, a szegedi repülőtéren zöld gyepszőnyegén a gyakorlat egyik irányítója, Halász S. József szakosztályvezető — civilben bútorasz-

dik egy-egy ejtőernyős kör. A szakosztálynak együttesen ötven tagja van. Többségük sorköteles fiatal, főként munkások, ipari tanulók, diákok. Természetesen önkéntesen vesznek részt az ejtőernyős kiképzésben. A sorköteles korúak majd ejtőernyősként töltik le katonai szolgálatukat. A kiképzés azonban elsősorban sportjellegű. Ugyanakkor alapos felkészültséget, különösen pedig nagy fegyelmeztséget kíván, hiszen a legkisebb felületesség is súlyos következményekkel járhat. De a szegedi ejtőernyősök-nél már hosszú évek óta

vezetősége azt tervezi — mint erről Vinczi Károly motoros műrepülő, a klub vezetője nyilatkozott —, hogy a közeljövőben létrehoz egy másik verseny csapatot is, amelyben már nemcsak szegediek, hanem malkói és hódmezővásárhelyi ejtőernyősök is részt vesznek.

Háromtagú női csapat is van a szakosztályban. Perlaki Franciska szegedi versenyzőnő, a Szegedi Ruhagyár adminisztrátora, kiváló ejtőernyős. Szép eredményeket ért el, és gyakorlatai alapján minden valószínűség szerint rövidesen a minősített versenyzők sorába kerül. A másik két, ugyancsak szegedi ejtőernyőslány — Lantos Éva egyetemi hallgató, Terhes Juszina pedig ipari tanuló a textilművekben — még kezdők, de eddigi eredményeik biztatóak.

Nagy érdeklődés

S milyen az érdeklődés az ejtőernyős sport iránt? Erre vonatkozóan csupán annyit, hogy állandóan vannak jelentkezők, azonban, amint Vinczi Károly klubvezető elmondotta: csak azok tarthatnak igényt a felvételre, akik rátermettségük mellett elsősorban fegyelmeztségükkel hívják fel magukra a figyelmet.

Amint az ejtőernyős szakosztály idei sikerei mutatják, ilyen fiatalokban nincs hiány Szegeden.

Kaczúr István

Hasznos munkával

Több mint 30 középiskolás dolgozik a baktói Felszabadulás Tsz paradicsomtábláján, ahol a betakarítás időszakában különösen szívesen fogadják a fiatalok segítségét. A 15 lányból álló csoport vezetője Naeca Zsuzsi, a felsőliszpartai gimnázium tanulója. A csoporton belül ő szervezi a munkát a kertész irányítása mellett. A brigádban mindenki jól dolgozik, de a lányok közös véleménye az, hogy Móricz Judit, Szénási Iлона és Rohács Agnes munkája külön dicséretet érdemel.

A cséplőgép mellett

A szegedi járásban az ásothalmi Szabadságharcos Tsz az elsők között fejezte be az aratást.

— Jelenleg minden erőt a hordásra és a cséplésre összpontosítunk. Azt szeretnénk, ha nem sokáig kellene a gépeket és az embereket nélkülözni a paprikában, a szőlőben és a gyümölcsösökben — mondta Lábecz József tsz-elnök.

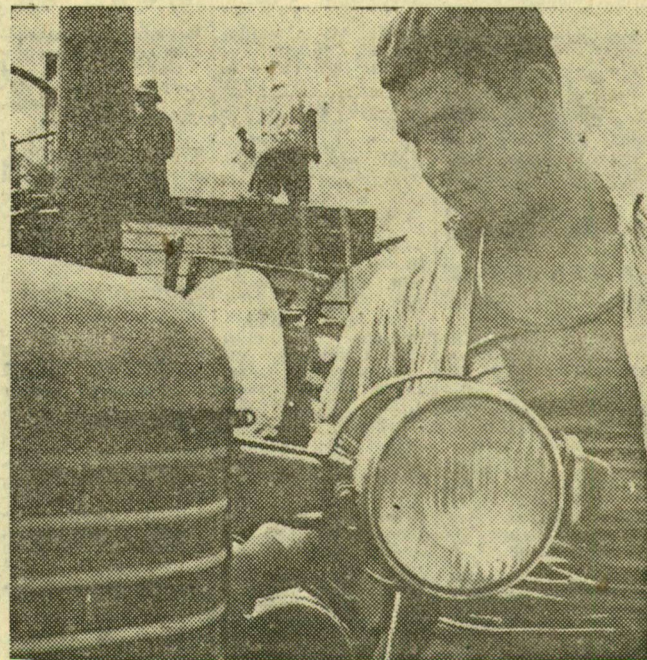
A szérűben gyorsan szaporodnak az asztagok, jó ütemben halad a hordás, hamarosan be is fejezik. Császár András, Borsos Imre s Vigh József traktoros-fiatalok naponta 10—15 fordulót csinál-

nak a mezőről, és vasárnap is dolgoznak.

A dorozsmai gépállomás cséplőbrigádja már csütörtökön megkezdte a munkát, s azóta 500 mázsa őszi árpát el is csépel. A porban és hőségben a brigád tagjai mérekenként váltják egymást, és így elviselhetőbbé válik ez a munka. A csépléshez a jó brigádon kívül, olyan gépészre van szükség, aki ismeri a gép minden csínját-bínját, figyelemmel kíséri a

cséplő munkáját, ellenőrzi a mag minőségét és a szemvesztésüket. Ilyen Szekeres József, a dorozsmai gépállomás traktorosa, pedig először csépel életében. Nyugodt, higgadt fiatalember, akinek a munkájával nemcsak a brigád vezetője, Németh József elégedett, hanem a tsz vezetői is. Szekeres József a cséplés befejezésével is az elsők között szeretne lenni.

T. F.

Szekeres József gépe mellett

Ismét együtt, a jól sikerült célugrás után

talos a szegedi Felszabadulás Ktsz-ben — figyelni az ugrókat, mint ereszkednek lefelé. S amikor a gyakorlat befejeződik, készül a jelentés: a Magyar Honvédelmi Sportszövetség Csongrád megyei repülőklubjának ejtőernyős szakosztálya sikerrel hajtotta végre kétnapos ugrógyakorlatát.

Ismerekdjünk meg közelebbről is az ejtőernyősök életével! A Csongrád megyei MHS ejtőernyős szakosztály központja Szeged. A megyeszékhelyen kívül Makón és Hódmezővásárhelyen működ-

nem jegyezték fel semmilyen balesetet,

Kitűnő versenyzők

Működik a szakosztályon belül versenycsoport is, amelynek nyolc tagja van, valamennyien minősített versenyzők. Sikeres az ő munkájuk is. Hárman — Halász S. József, Nagyiván Kálmán és Csábi Imre — országosan ismert sportolók, idén, az országos vidéki bajnokság Békéscsabán megtartott fordulóján célugrásban elsők lettek. A repülőklub

ENYHELY

Ebben a kánikulában akárhová bújjik el az ember, mindenütt utoléri a hőség. Még azokon a munkahelyeken is szinte elviselhetetlen, ahol egyébként kellemes az „égőhajt”. Nem kell azért a vasöntöde kúpolókezemecéje mellé állni vagy a gyárak kazánjainak torkához, hogy az izzadság leszaladjon a hátán, Forró a levegő a kenderfonógyárban is, a munkatermekben éppúgy, mint az irodákban. A strand, a strand az egyetlen enyhülést adó lehetőség! Élnék is vele, ahányan és ahányszor tehetik. Nekik is külön kabinházuk van a partifürdön, mint annyi más szegedi üzemnek. S nincs a napnak olyan szaka — na persze, az éjszakát ki-

véve —, hogy ne lehessen kenderfonógyárit látni a medencében vagy a parti fővény árnyékot adó fái alatt.

Nem volt különösebben nehéz megtalálni Farkas Ferenc segédművezetőt sem. Feleségével, aki gill-fonó, együtt jött le pihenni. Csak hamar összeállt a társaság is: Soós Józsefné munkügyi előadó és Krista Géza segédművezető személyében. Ha mind a négyen férfiak volnának, bizonyára ulti-partiba kezdenének. Így azonban a medence szélére ültek egy kis tereferére.

A bukott diákok nyara

Vajon mit csinálnak most azok a diákok, akik az érettségi-vizsga eredményhirdetéséről szomorú arccal távoztak, mert szeptemberben újra neki kell rugaszkodniuk az érettséginek?

Becsengtettem Sz. I.-ékhez. Csak a mama volt otthon, inkább — és könnybe lábad a szeme.

— Tanul már? — Nemrég jött haza a munkából — mondja —, megbérelt és elment a borbélyhoz.

— Hát nem tanul még? Dolgozik valahol?

Alig tettem fel a kérdést, már be is toppant. Ő válaszolt:

— Igen, az újszegedi rosttelepen dolgozom. Érettségi után két hétig KISZ építőábrában voltam, most még egy kis pénzt akarok gyűjteni.

— Pedig fontosabb lenne a tanulás, nem?

— A, dehogyan — mondja, mintha megsértettem volna. — Elég lesz abból két hét is. Nem szeretek sokat tanulni. Egyszer elolvasom, és kész. Még el szeretnék menni nyaralni is.

De a mama rögtön meghusítja az elhamarkodott tervet:

— Majd az érettségi után esetleg elmehetsz, kisfiam.

A magabiztos, vidám fiatalember után, egy féltékeny kislánnyal, H. V.-vel beszélgettem. Látszott rajta, hogy szegényli a dolgot. Történelméből kapott elégtelen az érettségi vizsgán.

— Pedig a matektól féltem — Pedig a matektól féltem inkább — és könnybe lábad a szeme.

— Tanul már?

— Még nem — válaszol az előbbi fiúnál is tapasztalt magabiztossággal. — Nagymamánál voltam nyaralni, most pedig Miskolcra megyek KISZ építőábrába. Egyik barátom megígérte, hogy miután visszajövök, átveszi velem a történelmet.

— Nem lesz kevés az idő? — Miért lenne? — kérdez vissza. Az érettségire szinte éjjel-nappal tanultam, mégis »elhúztak«. Most már »taktikával« éllek. Kevesebbet tanulok, hátha így sikerül.

Innen is egy kicsit csalódva jöttem el. Úgy képzeltem, hogy a bukott diákok könyvekbe temetkezve tanulgatnak, hősiesen tűrve a fulasztó hőséget is. Ők azonban vidáman örülnek a nyárnak, és bíznak önmagukban. Jól teszik?

T. L.

